

مقایسه اثربخشی آموزش خودتنظیمی تحصیلی و منطقی - هیجانی ایس بر کاهش خود ناتوان سازی و اهمال کاری تحصیلی دانش آموزان

محمد سعید عبد خدایی^۱، پریسا غلامزاده^۲

^۱ هیئت علمی رشته روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی
^۲ آکارشناسی ارشد رشته روانشناسی تربیتی دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی آموزش خودتنظیمی تحصیلی و منطقی هیجانی ایس بر کاهش خود ناتوان سازی و اهمال کاری دانش آموزان است. پژوهش از نوع نیمه تجربی و طرح آن به صورت دو گروهی همراه با دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون بود. جامعه آماری شامل دانش آموزان دختر مقطع متوسطه (دوم) ناحیه ۷ مشهد در تابستان سال تحصیلی ۹۳-۹۴ در کلاس های جبرانی ثبت نام کرده بودند، می باشد. از بین کلیه دانش آموزان مدرسه ۱۲۰ نفر به عنوان نمونه اولیه پرسشنامه سولومون و راثیلوم (۱۹۸۴) و پرسشنامه خود ناتوان سازی جونز و رودوالد (۱۹۸۴) را پاسخ دادند، سپس تعداد ۲۸ نفر از آنها که بیشترین نمرات را در این مقیاس ها کسب کردند به عنوان نمونه دوم انتخاب شدند پس از پاسخ به پرسشنامه اهمال کاری (۱۹۸۴) و خود ناتوان سازی (۱۹۸۴) به صورت تصادفی و در دو گروه آزمایش (هر گروه ۱۴ نفر) تقسیم شدند. پس از اجرای مداخله ها (آموزش خودتنظیمی تحصیلی) و (منطقی-هیجانی ایس) پرسشنامه های اهمال کاری و خود ناتوان سازی اجرا گردید. داده ها از طریق تحلیل کوواریانس با استفاده از نرم افزار SPSS تحلیل شدند. و نتایج پژوهش بیانگر آن بود که آموزش خودتنظیمی تحصیلی میزان خود ناتوان سازی و اهمال کاری تحصیلی دانش آموزان را در مرحله پس آزمون به طور معناداری افزایش داده است. و همچنین آموزش منطقی هیجانی ایس هم میزان خود ناتوان سازی و اهمال کاری تحصیلی دانش آموزان را در مرحله پس آزمون به طور معناداری افزایش داده است. ولی در مقایسه آموزش خودتنظیمی تحصیلی و منطقی هیجانی ایس تفاوت معناداری مشاهده نشد و هر دو روش نسبت به هم تفاوت معناداری نداشتند.

کلیدواژه ها: خودتنظیمی تحصیلی، منطقی هیجانی ایس، خود ناتوان سازی، اهمال کاری تحصیلی

